

Arbeidskraft, altsaa i deres Tid, om de i flere, maaskee i mange Dage skulde blive forhindrede fra at erhverve, hvad de behøvede, derved, at de sad i Fængsel, at det altsaa maatte være saadanne Personer behageligere at affone de Pengebøder, som de ere idømte, ved en kortere Tids Fængsel paa Vand og Brød. Derfor har man sagt, at naar den paagjældende Person forlangte det, og der ikke af Hensyn til hans Helbredstilstand var Noget til Hinder derfor, skulde det staa ham frit for at faae det simple Fængsel, som er det ordinære Affsoningsmiddel, ombyttet med Fængsel paa Vand og Brød i det Forhold, som nu engang er opstillet som det passende mellem Fængsel paa Vand og Brød og simpelt Fængsel; dette Forhold er jo det, at Fængsel paa Vand og Brød i 1 Dag svarer til simpelt Fængsel i 6 Dage. Naar man nu vil vedtage det ærede Medlems Forslag, vil det praktiske Resultat deraf blive, at ingen Mand, der er idømt Bøder, kan være tjent med at forlange simpelt Fængsel ombyttet med Fængsel paa Vand og Brød, naar han ikke er idømt en saa høi Bøde, at det ordinære Affsoningsmiddel her er simpelt Fængsel i 12 Dage. Man udelukker saaledes alle de Personer, som ere idømte Bøder, hvortil der svarer kortere Affsoningstid end 12 Dages simpelt Fængsel, fra dette Gode at kunne faae Tiden forkortet, og altsaa vil f. Ex. den, der er idømt en Bøde paa 10 Rd., hvortil der svarer nogle saa Dages simpelt Fængsel, slet ikke kunne faae dette ombyttet med Fængsel paa Vand og Brød. Jeg kan ikke tænke mig nogen anden Grund til dette Forslag end den, at det ærede Medlem mener, at ifølge denne Fængselsstrafs særlige Bestaffenhed vilde den ikke være nogen Straf, naar den ikke fandt Sted uden Afbrydelse idetmindste i 2 Dage, men jeg troer, at det ærede Medlem har Uret i denne sin Antagelse. Som jeg tillod mig at bemærke ved 1ste Behandling, er een Dag her eensbetydende med et Døgn eller 24 Timer, og jeg troer, at det maa erkjendes, at det at sidde paa Vand og Brød i 24 Timer er en virkelig Straf. (Tscherning: Ja, for Brændeviinsmænd). Jeg maa sige til, at jeg ikke selv har prøvet at sidde paa Vand og Brød i 24 Timer, saa

at jeg ikke kan tale af Erfaring, men jeg tvivler ogsaa om, at det ærede Medlem, der sagde mig imod, selv kan tale af Erfaring.

Rampmann: Jeg skal villig erkjende, at der, da dette Lovudkast bestemmer Regler om Affsoning af Bøder, har været god Opførelse til tillige at tage under Overveielse, om ikke de samme Regler vilde være at anvende med Hensyn til Betalingen af Alimentationsbidrag, thi hidtil ere de samme Regler, som gjælde for Affsoning af Bøder, komne til Anvendelse, naar den Paagjældende, ikke betalte det ham ved Dødsstrafens Resolution paalagte Bidrag til nægte Børn, eller til fraskilt eller forskilt Hustru; men jeg troer, at ogsaa de ærede Medlemmer ville erkjende, at man meget vel, uden at gjøre Brud paa, hvad der hidtil har været fulgt i Lovgivningen, vil kunne opstille andre Regler med Hensyn til Tvangsmidlerne til Betaling af Alimentationsbidrag, end med Hensyn til, hvad der gjælder om Bøder. Det var saaledes en Tid, da der var fastsat Bestemmelser om Affsoning af Bøder, men da der intet Tvangsmiddel var til at erholde Betalingen af disse Underholdningspenge. Forordningen af 6te December 1743 giver Regler om Affsoning af Bøder, men først i Forordningen af 10de December 1790 blev det bestemt, at de samme Forskrifter skulde være anvendelige, forsaavidt en Fader til et nægte Barn ikke betalte det ham ved Dødsstrafens Resolution paalagte Bidrag. Endvidere vil det ogsaa erkjendes, hvad allerede ved den tidligere Behandling af denne Sag er antydet, at Lovgivningen idetmindste til sin Tid har betragtet Undlæbelsen af at betale saadanne Bidrag fra et noget strengere Synspunkt end Undlæbelsen af at betale en idømt Mulct. Det blev saaledes ved Forordningen af 10de December 1790 bestemt, at naar Vedkommende ikke betalte Bidraget, skulde han hensesættes i Tugt- og Forbedringshuset, og den Regel, der ifølge Forordningen af 1743 gjaldt for Affsoning af Bøder, nemlig at Vedkommende, naar en Hensesættelse til offentligt Strafarbejde vilde medføre betydelige Ulemper for ham, kunde affone Bøden med Fængsel paa Vand og Brød, gjaldt ikke for den Fader, der undlod at betale Bidraget. Endvidere fast-